

Lo Somatení

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Reus, Diumenge 21 de Octubre de 1900

Núm. 3.698

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principales librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Malloré, carrer Junquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publiquin.

Redacció y Administració

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, per mes. Ptas. 1
A provincias trimestre. 3'50
Extranjer y Ultramar 20.
Anuncis, a preus convencionales.

La Quimeta

—Pero perquè no m'estimes?
—Si que t'estimo, y forsa.
—No, no ho crech aixó ho dins per por, perquè sabs que tinch mal genit y pot-ser fer una etzegulla da si ho sapigués del cert.
—No noy no, ho pots ben creure, pó y perquè? poch me coneixes: Si no t'estimes te ho diria sens ferhi lo mes petit reparo: Jo si que estich ben desprecupada.
—Y tindrás cor?...
—Ay, ay, si no t'estimes, y es clar que sí.
—Y ab tot y que jo t'volgués, y vegeassis que m' deixo per tenir-te a la vora encara que no més siga per veure't...
Vens com callas... no, no ho crech que tinguis valor per dirho... allavors si allavors pots ser si que faria aixó que t'he dit are?
—Jesus, María Joseph!
—Den nos enguart... però vens jo no sé, pás com s'ha fet, are mateix hó m'ha pas dit prou clar que m'estimabas, per mes que duptés que n'hi hauria prou per creure't... y no obstant... no sé perquè, però no n'estich segur encare.
—Y perquè? explicat.
—Si jo sabés explicarho... no, tu ho fás veure que m' vols, pero es mentid, t'ú estimas a un altre.
—Pero qui est digam d'una vegada.
—No ho sé, ni t'conech però t'ú estimas...
—Vaija ets boig, y voldrias que jo també perdés l'enteniment derrera las tevas ximplerías.
—Si t'estimo tant!
—Potser massa.
—Qui sapt!

Lo Manel era un bon xicot, treballador y d'un caràcter tant dócil que tothom en feya lo bon Jesús, sense que ell s'queixés ni contradís en lo mes mínim. Fill de gent pagesa tenia 23 anys quant encara no havia vist altre cosa que las montanyas que rodejavan lo tros de terra que l'vegé naixer. Quant ne tenia 7 se li morí sa mare, y son pare aburrit per la miseria que sempre l'perseguit, lo deixá al cuidadó d'un pagés amich seu y se'n aná lluny molt lluny d'ahont no torná may més. Probablement del qui menos se recordá fou de son fill, pero aquest pagantlo ab la mateixa moneda encara menos d'ell.

La seva vida havia transcorregut monótona com la de tot mosset pagés que no ha vist res mes ni creu puga serhi lo que té al entorn seu.

Com era molt retret y poch expansiu y no li agradavan massa las diversions que si bé escassas se feyan en lo poble; no s'el veyá may en lloch que no fós al port ó en algún recó de l'iglesia.

Pero aixó no durá sempre, tot d'un cop cambiá per complet, y ell que may havia tingut una paraula en cap noya, se'l vegé anar ab una, y no duhas ni tres vegadas sino un bon seguit de festes. Com havia sigut aixó donchs, molt senzill.

A la masia dels seus amos potsen los mes ríchs d'aquell entorn, hi anaren a estiuhejar uns senyors de Barcelona, que com es natural s'acompanyaren d'una criada.

Aquesta, ja en lo que es diu una dona feta; alta ben plantada y d'una fisonomia bastant agradable. Vestia com solen vestir bona part d'elles, aflamencada, y extremant aquell ayre poch escayent de madri-lenya postissa. No obstant lo seu tracte tenia quelcom de picaresch y alegre que redubia, sobre tot, aquí estava poch avesat a conversar no massa mirades.

En Manel hi caygué desseguida; ella essent com era molt avispada no ho deixá de veureu, y seguí per la brometa que primer hi feya feta enrahonar de cosas que no s'explicava, ó per la simpatis que s'foras de sentirlo arribá a tenirli, lo cert es que acabá sino per estimarlo, per permétreli moltes llibertats que ls altres se'n guardavan tant sols d'iniciarlas sisquera.

Cada dia es veyan y s'parlaban molt, a la festa ballavan junts y fins alguna nit faltarén a la masia. S'estimaren? he ho semblava, quant menos ell, que en tot lo dia no feya res mes que pensar la manera de no deixarla quant vingúes lo dia no molt lluny, en que ella tingúes de retornar a ciutat junt ab sos amos.

—No t'hi amoninis (li deya) tot s'arreglará.
—Sí pero que hi faré jo allí, pobre de mí!
—Aixó ray, aviat estaré arreglat, vina de mosso en qualsevol magatzém, no tinguis por lo que es de fenyá jo t'ben juro que no t' n'faltaré.
—Tant de bó.
—No n'caldria d'altre, ja veurás.

Y aixó l'esperansaba fins al extrém de que l'hi semblavan anya los dias que trigaba l'ocasió de probarho.

Quant aquesta s'presentá y la minyona no tingué mes remey que anarsen, en Manel no tingué pron temps que despedirse de son amo, protestant lo desitj de correr mon y veure cosas novas.

De primer moment aquest s'estranya de semblant resolució pero com sigui que no li feya gran falta y estava ben lluny de sapiguerne la veritat lo deixá marxar sense preocupacions.

Al arribar a ciutat lo primer que feu sigué buscarla, no trigant molt a véurela, guiantse ab lo que ella mateixa li havia indicat. Com es trobava sol no feya res mes en tot lo sent dia que passar las horas voltejant los encontorns de la casa ahont estava de minyona.

—Casemos aviat (li deya ell com si tingués por de perdrela).

Pero ella, que vanitosa com era no li semblava de prou bon ésser, lo que la vegessin sas amigas al costat d'un xicot com lo Manel, que de molt lluny ja se li veyan, los trajos de pagés y a més d'aixó s'adoná de que tampoch l'estimava massa, lo feya passá ab rahons.

—Espera (li deya) aixís com aixís no tenim cap cuarto, y que faríam després... tu no treballas de que vols que fem manegás?

Es vritat... vens tu que aquí tens tanta coneixensa, buscant feyna? recordas que varés dirrho, treballar fora, nit y dia a fi de casarnos ben depressa.

—Aixís encara; ho miraré.

Més per treure's del devant que per altre cosa, se doná manya buscant d'un cantó altre, per trobarli una casa, y no trigá molt. Al cap de vuyt dias entrá de mosso en un magatzém.

—Aquí estarás be (li digué) tens pá per anys si compleixes.

—No renyirém pás; veurás si campiré.

En efecte, feya molt més de lo que podia, tan fou aixís que son amo prenat del caràcter dócil y treballador que tenia li oferí una plassa molt més bona puig si se era més esclau en cambi venia molt més retribuhida.

—Mira Quimeta sabs que m'ha dit l'amo (li digué) si vuy ser guardiá de la Fábrica.

—Vaija (digué ella) be estas prou de sort, ja cal que ho arreploguis.

—Prou que ho arreplogé, y sens pensarhi gaire; desseguida. Are no podré venir a veure't ten sovint com feya, y a la festa tampoch podrém anar junts, pero mira, també si no podíam casarnos fins d'aquí un any are ens casarem de qui mitj, porque com guanyaré més, aviat tindrém lo que necessitavam.

—Oy qu' es aixís.

Y més content que unas Pasquas se deixá esclavisar pensant que dintre de poch que la tindria al costat seu per no separarsen may més.

Los dias feyners apenas si la veyá, a la festa may.

—¿Ahont vas los diumenges (li preguntá un dia).

—Ay, ay, en Hoch, no surto pas de casa: ¿perque m'ho preguntas?

—Per res... pero no sé... sempre m' sembla que m'enganyas.

—Menas tevas.

—Tan de bó.

Se miraren l'un al altre, y no parlaren més.

Lo cor no l'enganyava quant li deya que ella no s'hi estava a casa, que sortia cada festa y anava al ball ab altres joves.

—Tu no m'estimes (li deya molt sovint).

Ella acaba per no contestarli.

Era un diumenge a la tarde, y com tetas las passava tancat dintre la fábrica; s'jaset sobre un llorch tanell, mirava ab indiferencia la filera de máquinas paradas, que brilliejavan per los raigs de sol que entraven per los rónichs finestrals.

De tant en tant sentia lo remor de veu de gent que passava y que poch a poch s'anavan perdent, fins a tornar al silenci que li recordava, ahont seria ella, que faria en aquell precís moment qu'ell hi estava pensant.

Aqueixas idees l'entorbolian lo cervell, lo posavan anguniós, sentia una pena terrible que lluny de calmarse s'ensenyoria de son cor com més volia desferren.

Moltes vegadas s'havia trobat en la mateixa situació, pero may havia sofert tan com alehores.

—Pot-ser no es veritat... qui sab... pero y si ho fos?

Aqueixa pregunta l'aterraba, li venia sopida-

ment, y li causava una conoció esgarrifosa. Son rostret s'esgroguehia y ab mirada esfotehida ressegua tot lo que tenia al entorn seu; tancava los punys ab rabia, y pensava en una vida d'amarguras d'un sofrir etern, d'una desditta inmensa.

—Si fós veritat!

Allavors s'afferrava més forta que may en son cervell aquella idea terrible, que quan estava seré procurava allunyar reprobantla.

¡Matarla!

Y ho pensava mentres sonreya de rabia y creya veurela ja estirada en terra revolcantse entre un desvall de sang... Serían las cinch, quant ja no poguent aguantar més l'angoixa que l'consumia, se decidí a esbrinar lo que hi havia de cert d'aquell pressentiment negre que l'entefraba.

Arrostrant las serias responsabilitats que podia portarli lo pas que anava a donar, tancá la fábrica y s'encaná a Barcelona. Al cap d'un quart ja s'trobava devant la casa ahont ella servia.

Després de passejar un bon rato amunt y avall sens atrevir-se, s'encoratjá de moment y preguntá per ella a la portera.

Aquesta que no l'coneixia, y de ben lluny pensá lo perquè d'aquella pregunta, li digué que era fora, que havia sortit a las dogas com cada festa per anar al ball.

Al sentirho ab tot y que ja no temia se quedá com stontat, mirant de fit a fit aquella dona que tan senzillament li deya una cosa que ab poch més lo mata de pena allí mateix. No li contestá pas paraula; la deixá plantada y se'n aná ab pas calmós espurnejantli los ulls de rabia y sentiment al hora.

Qualsevol que l'hagués vist li hauria semblat un beneyt que a la bona de Déu caminava sens portar direcció fissa; pero si que n'portava, y no trigá pas molt en arribar allí ahont volia: a la fábrica.

Entrá, tornantse ha sortir al cap d'un minut escas, y ab aire més precipitat se dirigió altre volta a Barcelona. Al arribar allí per segona vegada preguntá per un esaló de ball que li digueren estar situat en punt molt céntrich y que per lo tant no trigá en trobarho. Se decidí entrar pero al intentarho se topó ab gent que ja n'sortia, aixugantes la suhor y buscant adeiarat aire pur per rebajarshi. S'allunyá un poch entrant en una escala que venia al devant y dedó allí procurá estar amatent per quant sortís ella.

Atropellantse uns ab altres sortían una munió d' homes y donas que esperavara, pero la Quimeta may.

—Pot-ser no hi es (pensava).

Y sentia un goig inmens, gran; per un moment tornava a las ilusiones d'avans, se creya fells y l'ánima li sonreya al pensar que mentres ell l'esperava allí en aquell lloch de perversió, ella s'estava sola a casa, y pensant ab ell...

Quant més gojós hi creya y s'convencia de que allí no hi era, se vejó sortir tota sola posentse un mocador de seda al cap, (el que precisament ell li regalá feya dugas setmanes) y mirant d'un cantó al altre com si temés que algú la pogués sorprendre.

Al veurela s'queda fret y boca-badat sense saber lo que li passava; la contemplá un moment, fins que revestintse de valor d'una branzica se li presentá al devant.

—Manel... (esclamá ella tota sorpresa).

—Calla, li contestá ab ven baixa y mirantla de fit a fit.

—Pero...

—Calla t' dich, fent acció de trenres un' arma.

Ella s'en adoná y esolatá en un xisolei esgarrifós que cridá l'atenció de molts, que al sentirlo hi corregeren esverts, pero cap fou prou amatent per deturar la forta ganivetada clavada al ball mitj del cor y que la deixá morto instantaneamente.

De moment ell no hi deixá acostar a ningú, ab lo genivet entre dits y guardant una actitud al semblar tranquilla imposava cert respecte. S'agenollá y abressentia fortament la besá en lo front; després lliensá l'arma y s'entregá al primer que volgués agafarlo.

Los guardies se l'enduyan que ell encara s'girava per véurela, marcolent paraules que ningú entendia; quant ja no li fou possible; plorá, pero d'un modo tant amarch que tanta llástima feyan l'un com l'altre.

ANTON SPAU VILAPLANA.

A mon amic el Jove artista en Isidro Creus

Prou m' ho diuen y fins de mi es fan mofa, d' exceptich m' anomenen, y tothom que la tristor, el cor, diu qu' em rosega...

Perqué ab la testa baixa pel mon corro y parlo d' ideals, de planys y plors, per que no els comunico mos insomnis em diuen trist y m' anomenen boig!

Que poch saben ma testa capficada lo que pensa corrent per eixos mons, que poch saben qu' el cor nia esperanças y creu ab la virtut, el plher, l' amor.

Si no entren dintre l' fons de la meua anima y no senten tots ells com sento jo, per qué m' han de dir trist!... las alegrías no las guardo per ells, las reinch jo!

Em diuen trist per qué combato ab rabia las falsitats, las plagas d' aquest mon, alegré estant, tot esperant el dia que vindrá l' anhelada redempció!!!

ALPHONS MASERAS.

Un núvol de pás

Inisma.

A mon ben volgut germá Joseph

Continua donchs, ja que aixís ho vols, ab ta obstinada tristesa, en ton amarch plor; pero no t' creguis treurem cap culpa a la cara ab las absurdas suposicions de tas amigas més íntimas, com a tals, hipocritas consumadas y cínicament falsejadoras de la verdadera amistad. No hi pot haver persona en lo mon ab sentiments nobles, que, honrantse ab la nostra amistat giri martiritzante. Y le pitjor de tot, es, que tú, potser obscedat per la mateixa estimació que m' professes, creus de aquellas donas precisament lo que me n' haurías de creure. ¿Es que tú, per ventura, duplas de mon amor? ¿Creus verdaderament que jo tinch un altre ideal, verdadera veneració que a tradueix en deliri, envers un altre dona que no ets tú, com afirman tas falsas amigas, incitadas per la enveja? Si, Elisa, incitadas per la enveja, puig que a ellas, ningú las vol encor que despitadas, lo contrari demostrin. A ellas infelissas qui las pot volguer si sols en lo mal se gosen. Nos tenen enveja, res més que enveja, no ho duplis. Nosaltres, desde l' dia en que per la lley dels homes nos unirem en indisoluble llas, may, en nostra vida íntima, hem tingut aconteixements desagradables que hajin vingut ha enterbolir la felicitat consolidada desde l' dia de nostre boda. Eix es lo primer disgust, es a dir, un núvol de pás que crech, que vull, que siga l' últim, puig tractaré de demostrarte tot lo verdader de la amistad que aquellas donas t' professan. Y no sigas tonta, aixuga ton plor; al sufrir tú, fás que jo també sufrezí y doblement quant lo motiu es una invenció ignominiosa, que jo desprecio, porque aquella ja porta en si la petítessa d' anima de qui la ha proferrida. Suposar que jo no t' vull a tú, afirmar que jo estimo a un altre, quant tú, hermosa meua, ets l' aire en que jo respiro; tú que vens a ser per mi lo que al peix l' aigua del mar. Y si no, mira. Parlaré en hipotesis un moment; escolta, y escolta ab tota la atenció de la anima.... En los ulls de la imaginació mira, y ficsat en un de aquells moments en que l' mar, en certas platjas, recula rápidamente; sas aigüas son emportadas cap dins, cap a son centre, com si per sempre volguessin abandonar la platja; aquella platja que antes besaven sas ones. En sa fugida, l' aigua, deixa en descubert damunt l' arena infinitat de peixos; aquets, al trobarse sense l' líquid element se revolcan en la agonía, saltan ab desespero per no gaudir sas bocas lo neptar que la dona vida, per no rebre son cos lo bany que ls refresca y exhala. Y l' mar, no fent cas del desespero dels peixos, sembla que no hi vulguí tornar a besar la platja, y tarda... tarda... Sens que aquells pobres animalets, esperant, esperant inutilment, moren assecats damunt la arena.

Si algún famolench pescador dels de canya, passa per allí en dit instant, la recull y morts ó vins encare, deixantne quelcóm, se ls enporta per menjarsels després; job, inhumans! perquè aixís d' ells no n' queda ni rastre.

Sobtadament, lo mar com arrepenit d' haver deixat desolada la platja y més encare, en descubert als peixos aquells que ja han perdut sa existencia, torna y torna ab més ímpetu que com quant ha resultat, mostrant poch després en sa planuris los cadáveres de aquells animalets que reberen, pera salvarlos, massa tart l' auxili. Vistos a certa distancia y portats per lo

moviment del mar sembla tament que belluguin, que tingan vida los peixos aquells. Pero l' pescador expert, quant passa ab son bot per devant d' ells ja ven al instant que n' aquell tros de mar hi ha sembrada la mort y se n' aparta, s' allunya rapidamente deixant abandonada per sempre aquella platja; y ls peixos morts, continuan flotant en la superficie del mar que fás esclatar ab més furia que may, sas ones...

Ara, té. Per un instant, vull suposar que per breu moment, en ton pensament si arrela la idea de que jo efectivament te enganyo; y obrant tú ab verdadera violencia, com es de suposar, per los sentiments envers a mi, m' retiras lo carinyo, m' negas ton amor, ton amor que n' es ma vida. Entrant de plé al terreno de las suposicions, tú, representas a l' mar, l' aigua; jo l' peix, lo peix que ton element hi dona vida. M' retiras ton amor donchs y jo al trobarme sense ell, arrebatat, ignominiosament per falsas, per originals afirmacions, si, per criminals afirmacions, me entrego al desespero, com lo peix se revolca en la arena al trobarse sense aigua.

RICART PALLEJA.

(S' acabava).

A una Rosa

Flor del maig Reyna encisera; Reyna en tot temps de mon cor, los fragants perfums que exhalas m' han ubriagat d' amor.

Y las notas que avans eran en ma lira planys de dol, d' ensá que t' vegí, alegroyas, dolsas, tendres per tú son.

Alegroyas, dolsas, tendres... així, així las sento jo quan a n' el verger que enjoyas te hi contemplo p' é de goig.

Pla de goig, extassia, y, no veig, en tantas flors, mes que a tú, l' hermosa Rosa que n' és estux d' altres dos.

D' altres dos que, com garlandas teixidas ab raigs de sol per la enamorada Venus, formen sos colors ton nom.

Nom com tú bell, tot poesia, esparjo de Trovadors que cantant las corrandas ab lo sublim l' han confós.

Y sublimes son també, Rosa, ta hermosura, tos colors, ta senzilla gallardia y ton fanyre seductor.

Flor del maig Reyna encisera; Reyna en tot temps de mon cor, guarda, guarda ls perfums verges per qui d' amor per tú s' mor.

J. F. Y G.

CRÓNICA

Per telegrama rebut ahir a la tarde sabem que la crudel malaltia que venia sofrint lo conegut propietari y fabricant d' oli de remolta D. Joseph Pellicer y Domenech, ha tingut lo fatal desenllas que feya ovirar son estat d' aquets derrers dias.

La noticia de la seva mort, per més que aquesta ha ocorregut en sa vila nativa, Porrera, se sapigué en aquesta ciutat; ahont la familia Pellicer hi té molt bonas relacions y molts amichs, als pechs moments d' haver deixat d' existir lo Sr. Pellicer y Domenech, pare de nostre ferm company de causa, lo distingit jove D. Marián, President de la «Lliga Catalanista» de aquesta ciutat.

Lo Sr. Pellicer havia desempenyat lo càrrech de Diputat provincial a satisfacció dels seus electors, puig persona de una vasta ilustració y de molts coneixements en la comarca, sabia las sevas necessitats y procurá en lo desempeny de dit càrrech obrar conforme als dictats de la seva honrada conciencia.

Adornat d' un carácter bondados, quantas personas tingueren lo gust de contraure relacions ab ell no podían per menos que estimar la seva amistad, oferia sempre desinteressadament, y res ho prova més, que durant los anys que ha tingut la seva residencia en nostra ciutat, lo mateix ha comptat en molt bonas relacions ab la classe elevada que ab totes las demés.

Y si d' aquesta ciutat se n' pot parlar ab tant fastigueres termes que no s' podrá dir del dol que haurá causat a Porrera la seva mort?

Quantas familias no plorarán al seu segón pare, que de pare ls hi ha fet lo Sr. Pellicer y Domenech?

Nostra ploma no s' atreveix a enumerar ohde una de los dots que possehia l' pare del nostre amic Marián.

La pensa no vol que s' dilati l' dolor que n' ha causat tant trista nova y al contribuir a que s' concentri, ens priva que lliguém las oracions gramaticals, que podrian contribuir l' homenatge de nostre tribut, pagat al amic del cor.

Rebi la distingida familie del Sr. Pellicer lo testimoni de nostre condol y cerqui en las doctrinas de la Religió lo consol que necessitin las sevas apesaradas animas.

Quatre anys, mal contats, fa que l' actual president del Consell de ministros comensá a desplegar una bandera, a formular un programa, a organitzar un partit, en una paraula a pendre forma y ser de partit polítich. Aixó succehí a últims del 96.

En aquell temps Silvela, clamant contra ls gobernans tingué paraulas molt grosses, cops doná de gran efecte teatral, conseguí entusiasmar al públich ignocent y sobre tot desitjós de regeneració, ab promesas regeneradoras.

Tants foren los aplausos que encare quedará un resso d' ells en los tímpanos del senyor Silvela; encare no s' haurá apollidat, ni sisquera grognéjara lo paper dels periódichs en los quals s' estamparen sinceras alabansas al que s' deya resolt regenerador de nostres costums polítichs, dels vicis de sistema que acabava ab nostre imperi colonial y amenassavan acabar ab la solidaritat peninsular.

S' agruparen al voltant d' aquella renhista, bandera de salvació, elements bons qual fondo de bondat no era dolent y si sostingut per la honrades y l' treball...

Ab ser recenta totas aqueixas paginas de gloria para l' silvelisme, ho es encare més sa conversió en partit de Unió conservadora.

Sembla escoltarse encare l' resso del xocar de las copas de Xampany en los jardins del Retiro de Madrid, al brindar per lo triomf del neófit partit que allí rebé son baptisme polítich.

Tres anys han passat, sols tres anys y ja ni Silvela es regenerador, sa bandera está feta trosos, la premsa sense excepció l' ataca qual se mereix, las personas de bona fé s' apartan d' ell ab asco y vergonya y lo que s' anomena Unió pot titularse sens cap reparo anarquia conservadora.

Sic transit gloria mundi!

Per acord de la Junta de la «Lliga Catalanista» s' ha suspés la festa inaugural que devia celebrarse aquesta nit en la esmentada societat.

La Comissió de Fires y Festas ha tingut la deferencia que li agraheim de remetrens alguns programas catalans y un dels preciosos cartells anunciadors de las mateixas.

Per excés d' original hem retirat un edicte que es ns ha enviat de la Alcaldía, convocant a la l.ª subasta de las especies subjectes al impost de consums.

En lo próxim número l' donarém a la publicitat.

Aquesta nit en lo teatre de la societat «La Palma» s' hi posará en escena lo drama catalá, en tres actes, «Un jefe de la Coronela», acabant la vetllada ab lo ball de costum.

Ab objecte de facilitar la asistencia a Barcelona y durant la próxima festivitat de Tots los Sants, la Compañia de M. Z. A., ha acordat establir un servey especial de viatjers desde varias Estacions de la Red Catalana a la de Barcelona y regrés.

Los preus y condicions que han de regir en dit servey son los mateixos que s' establiran ab motiu de la festivitat de Ntra. Sra. de la Mercé, essent los correspondents a aquesta població, de ptas. 11.05 en 2.ª classa y ptas. 7.25 en 3.ª

Cada dia es major l' entusiasme que desparten en lo vehinet las properas Fires y Festas.

Las noticias que n' tenim de fora ciutat no poden ser més satisfactorias per nosaltres, puig sabem de la major part de pobles de la comarca que y altres de la regió que aprofitarán aquesta ocasió para visitar nostra ciutat.

Ahir matí los núvols que cubriren lo firmament nos enviaren unas quantas gotes.

La temperatura estigné molt més baixa que l' dia anterior.

Hom rebut un exemplar del segon «Sagell Històric», corresponent a la primera època, que ab tant de gust edita lo «Form catalanista» D. Joaquim Company en l'«Aveng».

L'«amentat sagell porta la següent esmèrica: «En Jofre lo Pilón es declarat comte independent, any 874.»

En breu tornarà a reaparèixer a Barcelona la il·lustrada Revista catalana «La Il·lustració Llevantina» a la qual hi han fet reformes de tanta importància que la posaran al nivell de las mellors conegudes.

Lo recanat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents especies puja la cantitat de pessetas 833'94.

Lo porvenir de la agricultura està assegurat desde 'l moment en que la «Societat Belgo-Alemana» a Roskin, ha resolt portarnos a Espanya son célebre guano «Ancora» elaborat ab materias en sa más alta graduació química. Los sembrats, las vinyas, tota la vegetació empobrida per l'«egotament dels elements que la nutrien tornarà exuberant y plena de vida a enriquir a son duenyo, si usa 'l guano «Ancora». Dirigirse al agent a Espanya D. Aleixandra Pik, Bailen, 17, Barcelona.

Secció oficial

Registre civil

del dia 20 d' Octubre de 1900

Naixements

María Bolart Nognés, de Emili y Dolores.—Pilar Cervera y Sotorra, de Joan y María.—Rosa Vernet Baldrich, de Bonaventura y Rosa.

Matrimonis

Francesch Olivé ab Francisca Girona.

Defuncions

María Font Ferrán, 62 anys, Victoria, 5h.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Santa Ursula.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Joan Batista (Providencia)

En lo dia d' avuy, últim de la Novena de Santa Teresa de Jesús, en la missa de las vuyt hi haurá la Comunió general ab plática per lo predicador de la Novena y en la funció de las sis de la tarde imposició del Escapulari a las jóvens novament admesses.

Parroquia de Sant Francesch

Dilluns, se donará principal Novenari d' Animas a las sis de la tarde, predicant en los primers dias lo Reverent Sr. Cura Parraco de la mateixa.

Sant de demà.—Sant March.

Anuncis particulars

Interessa molt

saber que 'n la ciutat de Barcelona y Carrer de la Diputació, núm. 435, a cuersal de A. VALVATI COSTANZI s' obran verdaders miracles en los males de mala venéros en general y especialment sifilitics encare que sia la dolencia hereditaria.

Pera més detalls llegeixis en 4.ª pàgina «Miraculosos confits o Injecció anti-venéros y Roobant-sifilitich COSTANZI».

TALLER DE PLANXAR

DE

REGINA LEIRA

Desde 'l mes de Juliol d' aquest any, se troba establert en aquesta ciutat un taller de planxar, mentat ab tots los adelantos que tan delicat treball requereix.

Dit establiment te una secció especial pera 'l rentament de cortinatjes, transparents, stors, vels, etcètera, etc.

Així mateix se rentan vestits de seda y merí, y tota classe de mantellins.

Los objectes que surten del rentament no experimentan cap dany, conservantse com surtits de fàbrica.

Se donan lliçons a senyoretas y se serveixen los encarrechs ab la major pulcritut y economia.

Carrer de las Galanas, 6, tercer, 1.ª—Reus

PERA 'LS MORTS

Riquíssim y variat assortit en coronas, flors artificials, rams, pensaments, y adornos propis pera nitjons, panteons y sepulturas y recomposició dels propis objectes que s' troban fets malbé.

RIPOLL germanas

Carrer Llovers, 29.—Reus.

També s' trobará en aquesta casa gran varietat de plantas y adornos pera saló.

Agencia

Admet encarrechs, instancies memorialis ó sollicituts als Registres de la Propietat y Ajuntaments, certificats, copias ó informes. Administració de fincas, cobro de censals, etc. S' escriuen cartas.

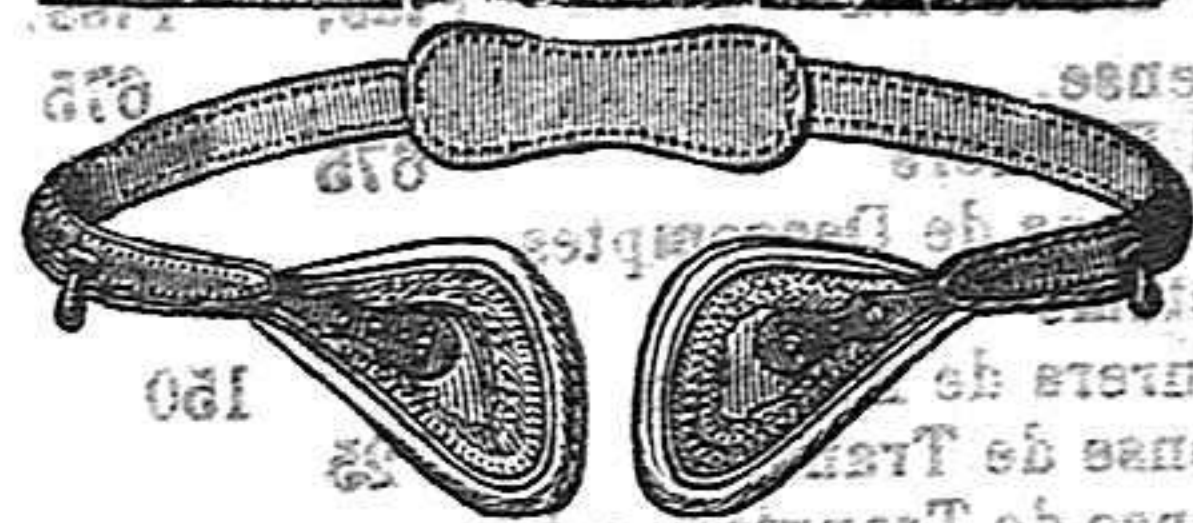
Presta diner ab hipoteca.

Carrer de la Presó, 16.

EN VENTA

En la propietat de D. Jordi Pellisé situada a un kilòmetre d' aquesta ciutat, llindant ab la carretera de Salou, hi ha varis trossos de terra, de cabuda un jornal aproximadament, pera vendre.

Pera inform's dirigirse al mateix duenyo, Merceria, 5,6 a D. Bonaventura Carps, Farmacia, Reus.

IMPORTANTÍSSIM

als herniats (Trencats)

Lo que acredita a una casa de comers no son precisament las alabansas inusitadas ni 'l reclam de falsos reamitits y certificats, medis molt empleats en las grans capitals; pero aquí, ahont tots nos coneixém, sols los fets ab sa incontrastable elocuencia assentan las reputacions; per aixó aquesta casa s' enorgulleix d' haver fet de cada comprador un parroquiá y de cada parroquiá un propagandista entusiasta.

Son molts los que han acudit a consultarme creguts d' estar herniats (trencats) y fet lo regoneixement s' han convensut de lo contrari.

La opinió dels senyors facultatius d' aquesta comarca respecte al meu establiment «La Creu Roja» y 'ls set anys de práctica en la casa Clausolles de Barcelona, son garantías que no olvida 'l públich.

Braguers de tota classe lo més práctic y modern pera la curació de las hernias

Especialitat en braguers de cauchuc pera la completia y prompta curació dels tendres infants.
Elastichs omoplátics pera evitar lo carregament d' espatllas.

ULTIMAS = NOVELTATS

— EN —
CORONAS y altres objectes artísticos de flors, en seda, plume, metall, porcelana, tela impermeable, etc., de totas classes y preus.

Cintas é inscripcions pera 'ls mateixos

M. PERPIÑA

Major, 22, Reus.

PASTILLAS # FONT

Cloro-Boro-Sódicas a la Cocalna y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativa com ulcerosa y granulosa; tos faringes, ronquera, afonja y en general en las inflamacions de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totas las bonas farmacias y principal droguerías

Recordeu als morts

Pera 'l 2 del próxim Novembre

PEDRAS MORTUORIAS

de marbre, varis colors treballadas al buril, ante y reileu, desde 15 pessetas; duradas a meytat de preu

50 per 100 de rebuix en las inscripcions.—De franch la colocació en lo Cementiri.

TALLER DE MARBRES

LLOVERA, 23. VIUDA VILA LLOVERA, 23.

Secoló comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 19
 De Valencia v. espanyol Canalejas, ab efectes, consignat a D. Joseph Maria Ricomá,
 De Port Vendres, p. francés Alphonse et Marie, ab bocoyas buyts, consignat a D. Anton Mariné.
Despatxadas
 Pera Barcelona, v. espanyol Canalejas, ab trànxit.

J. Marsans Roí

Representant, Joaquim Sociats

CARRER SANTA ANNA, 26.

Cotissació a Barcelona a las 4 de la tarde d'ahir.

Interior	71'42	Aduanas	51'40
Amortisable 5 0/0	92'80	Norts	75'90
Colonial	116'	Alicants	75'90
Cubas 1886	85'12	Orenses	21'90
Cubas 1890	71'12	Obs. 6 Fransas	
Filipinas		Id. 3 0/0	
Exterior París	70'25	Id. Almansa 3 0/0	
GIROS			
París	81'70	Londres	33'10

Ordres de Borsa para Barcelona, Madrid y París.—
 Compra y venda al contat de tota classe de valors.—
 Descompte de coupons.—Compra de monedas d'or y
 bitllets de tots los països.—Giros sobre Barcelona y
 Madrid.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la Junta Sindical del Col·legi de Corredors de Comerç de la palasa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

	Ops.	Diner.	Paper.
Londres 90 dias fetxa.		32'65	
» 8 dias vista			
» vista		33'	
París 8 dias vista			
» vista	31'65-31'75		
Marsella 90 dias fetxa			
» 6 dias vista			

VALORS LOCALS

	PTAS.	PTAS.
ACCIONS		
Gas Reusense.		675
Industrial Farinera	675	
Banch de Reus de Descomptes y Prestams	700	
Manufacturera de Algodón		150
C. Reusense de Tranvías	25	
C. Reusense de Tranvías privilegiadas 5 per 100	275	350

Bolsi de Reus

CARRER MONTEROLS, 27.

Cotissació a Barcelona a las 4 de la tarde d'ahir.

Interior	71'43	Cubas del 86	85'12
Colonial		Cubas del 90	71'06
Orenses	21'95	Amortisable	92'80
Norts	51'85	Ob. 6 pç Almansa	
Alicants	75'75	Id. 3 pç Fransas	52'40
Filipinas			

PARIS

MADRID

Exterior	70'15	Interior	71'45
----------	-------	----------	-------

GIROS

París	31'90	Londres	33'12
-------	-------	---------	-------

Se rebán ordres para operaciones de Bolsa Compra y venta al contat de tota classe de valors cotissables de Bolsa. Descompte de coupons y compra de monedas de tots los països.

LLIBRES

Poesias, de D. Eugeni Mata y Mirona.—Una pesseta, 1 tomo.
 Rosari del cor, poesias de D. Francisco Gras y Elías.—Dues pessetas, lo tomo.
 Se venen en l'Imprempta d'aquest diari.
 Imp. Celestino Ferrando, Plassa de la Constitució, 7

LAPIDAS Vda. y fills de A. Auqué REUS

Plassa Constitució, 17, y Galanas, 1

MIRACULOSOS CONFITS COSTANZI

INJECCIÓ ANTIVENÉREOS Y ROOB ANTISIFILITICH

No poch envejoses sufriexen grandement per lo favor cada dia més creixent que mereixen del públich de totas nacions los Reims Costanzi, que han curat mils de malalts de venéreo y sífilis encare sent sos mals crónichs de més de 20 anys.

Dits medicaments son d'efecte tan maravellós para ls estre-nyiments uretrals, que en 20 ó 30 dias están totalment curats, evitant además las periblesas candellillas. En dos ó tres dias será radicalment curada la purgació recent y en cinch ó sis dias la crónica y gota militar. Imillorable para las úlceras y fluis blanch de las donas, arenillas y catarros de la vejiga, escozores uretrales, cálculs, retencions d'orina y demás infeccions genito urinarias y especialment la sífilis encarque sia hereditaria. Pera la curació de la sífilis, lo Roob ha donat probas patents d'una superioritat incontestable sobre tots los antisifilitichs fins ara coneguts, parque es l'únic que no conté loduro de Potasio ni cap sustancia Mercurial. Per lo contrari, la missió del Roob estriba precisament en contrarrestar los efectos de tals sustancias, tan desastrosos para la alut, ja que com es sabut causan malalties no molt fàcils de curar. Lo Roob te además la ventaja de poderse usar ab profit en cualsevol mes del any. Als incrédols se ls hi admet lo pago una vegada curats, previ lo tracte especial y exclusiu ab l'inventor, Carrer Diputació, 435, Barcelona.—
 Preu de la Injecció Costanzi, pessetas 4. Preu dels Confits anti venéreos para quins no vulguin usar inyeccions, pesseta 5. Roob anti sífilich, lo frasco, pessetas 4. Pera provincias afegir pessetas 1'00. Dits medicaments están de venta en todas las Farmacias. A Reus en la Farmacia de D. Anton Serra, Arrabal de Santa Anna, 80, en la del Dr. Carpa y en la Droguería de D. Francisco Freixa Plassa de Prim, 1.

Servey dels trens de viatjers

De Morá a Reus

ARRIBADA

4'19 m.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª classe	7'54 m.
5'45 m.	tren exprés ab cotxes de 1.ª classe	7'07 m.
8'44 m.	tren mercancías cotxes de 2.ª y 3.ª classe	12'31 t.
13'02	tren correo ab cotxes de 1.ª 2.ª y 3.ª classe	1'53 t.
6'23 t.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª classe	8'48 n.

De Reus a Morá

ARRIBADA

7'01 m.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª classe	9'29 m.
4'26 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª 2.ª y 3.ª classe	3'14 t.
3'28 t.	tren de mercancías ab cotxes de 3.ª classe	6'29 m.
7'03 n.	tren de id. ab cotxes de 2.ª y 3.ª classe	10'06 n.
9'23 n.	tren exprés ab cotxes de 1.ª classe	10'31 n.

De Reus a Barcelona

ARRIBADA

4'43 m.	tren correo ab cotxes de 1.ª 2.ª y 3.ª classe (1)	8'22 m.	Línea Vilanova
4'43 m.	"	9'44 m.	Vilafranca
7'09 m.	tren exprés ab cotxes de primera classe	9'24 m.	
4'01 t.	tren de mercancías ab cotxes 2.ª y 3.ª classe	7'31 m.	
4'59 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª 2.ª y 3.ª classe	6'08 t.	
6'35 t.	tren mixto ab cotxes de 2.ª classe (2)	10'13 n.	

De Barcelona a Reus

ARRIBADA

5'25 m.	tren mixto ab cotxes de 2.ª y 3.ª classe (3)	10'17 m.	Línea Vilafranca
9'54 m.	tren correo ab cotxes de 1.ª 2.ª y 3.ª classe	7'04 t.	
11'15 m.	tren mercancías ab cotxes de 2.ª y 3.ª classe	6'35 t.	
4'55 t.	tren correo ab cotxes de 1.ª 2.ª y 3.ª classe	5'34 t.	
7'02 t.	tren exprés ab cotxes de 1.ª classe	9'45 m.	

- (1) Trasbord a Sant Vicens.
- (2) Idem a Roda y Sant Vicens.
- (3) Idem a Sant Vicens y Roda.

LLET PURA DE VACA

VACAS SUISSAS

Hort de Pau Abelló

Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

ALTAS

BAIXAS

para la contribució

Se n venen en la Imprempta d'aquest diari.

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

de continuadas curacions y d'una aceptació general, son las millors probas para demostrar que
 es lo millor remey para combatre per crónica y rebelde que sia tota classe de...

La que paga més

contribució de la pro-

vincia.